

tægterne, og jeg paaskønner derfor, som sagt, den forandrede Holdning, de ærede Forslagsstillere have indtaget. Jeg kan saa godt forstaa, at den ærede sidste Taler fandt dette kedeligt; thi det er ganske vist, at naar man staar paa det Standpunkt, at der helst intet maa ske af Lovgivningsarbejde, saa er det Standpunkt saa overordentlig sikkert, som Flertallet hidtil har indtaget, at kræve en Indtægtsnedgang, som det er givet, at Regeringen ikke gaar ind paa. Naar det ærede Medlem nu stillede Udsigterne for Olfskatten saa overordentlig gunstige, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at Sukkeret sandelig heller ikke staar stille. (Hørup: Jo, omtrent.) Nej, det gør ikke; i 1877—78 indbragte Sukkeret Statskassen omtrent 5 Mill. Kr., i 1887—88 omtrent 6½ Mill. Kr. Det er dog en ganske anelig Fremgang, og man tør forudsætte, at det fremdeles vil stige. Ulfjaa er det klart, at vil man afskøje Sukkerstatten med en ny Stat, maa det være med et Skatteobjekt, som der er Udsigt til vil stige. Om det vil stige saa meget som hidtil, anser jeg for meget tvivlsomt; thi det er sikkert, som ogsaa det ærede Medlem selv erkendte, at det er en forholdsvis ny Industri, et nyt Forbrug, som derfor i den Tid, da det arbejder sig ind i Befolkningen, vokser op med forholdsvis store Tal; men naar Forbruget er naaet til det Omfang, det nu er naaet til, turde det være meget tvivlsomt, om det vil vedblive klar efter klar at vokse i samme Omfang. Jeg betragter det derfor som overvejende sandsynligt, at Resultatet af det foreliggende Forslag som isoleret Forslag vil blive en Indtægtsnedgang for Statskassen, og allerede af den Grund vilde jeg finde, at her var et Moment, som noget talte for ikke saa fuldstændig at slippe Sukkerstatten som foreslaaet. Men dertil kommer, hvad der ogsaa er fremhævet af alle de foregaaende Talere, og hvori ogsaa den ærede sidste Taler syntes at være enig, at det vilde blive nødvendigt at tage en Del Hensyn til Sukkerindustrien her i Landet og træffe Bestemmelser derom i Lovforslaget, som endnu ikke ere truffene, og det finansielle Resultat deraf lader der sig i Djeblilket ikke sige noget sikkert om. Jeg erkender det dernæst ogsaa for en i og for sig rigtig Tanke, naar de ærede Forslagsstillere have ment, at man burde koncentrere Forslaget om Nedsettelse af Tolden paa en Forbrugsartikel, en Hovedartikel, hvor der dog kunde blive en klæffelig Nedgang. Jeg tror, dette er langt vigtigere end at sprede sig over en stor Mængde almindelige Forbrugsartikler,

som man alle maa give en saa lille Nedsettelse, at den faktisk ikke vil blive følt af Befolkningen. Om nu Sukkeret just bør vælges, kan der gøres forskellige Anskuelser gældende om. Jeg indrømmer, at f. Eks. Salt vistnok er en Forbrugsartikel, som langt mere hviler paa Befolkningen ligelig uden Hensyn til Velstanden, men Saltet spiller heller ikke nær den Rolle som Sukkeret og de Beløb, det der drejer sig om, er ikke større, end at der vel kan blive taget Hensyn til den Artikel, ogsaa ved en almindelig Toldreform. Jeg forstaa derfor meget godt, at naar de ærede Forslagsstillere have villet udpege en enkelt bestemt Forbrugsartikel, som der skulde gives et meget betydeligt Udfald paa, er Sukkeret en af de Artikler, der nærmest frembyde sig, fordi Tolden der er ret betydelig og navnlig er det i Forhold til Varens Værdi i ganske anden Grad end f. Eks. Kaffeetolden, som jo i tidligere Forslag har været fremme. Naar der nu var Tale om en Ombytning af Sukkertolden med en Olfkat, og dette Spørgsmaal stod ganske isoleret, vilde jeg ganske sikkert sige, at jeg vilde anse Staten paa Ol for heldigere end Staten paa Sukker. Det ærede Medlem, som nys talte (Hørup), gjorde en Del statistiske Sammenstillinger vedrørende disse Forhold; jeg tillader mig at tro, at de næppe vare fuldstændig korrekte, og at de til dels vare noget misvisende. Det forholder sig ganske vist saaledes, som det ærede Medlem ogsaa erkendte, at der særlig for Danmarks Vedkommende ikke foreligger saadanne sikre, paalidelige, navnlig officielle statistiske Data, som man kan benytte ved denne Vejledning. Naaget jeg glæder mig over den Interesse, som det ærede Medlem lagde for Dagen for Statistikken, tror jeg, han maaste drive sin Interesse noget for vidt, naar han mener, at man burde opsætte Forhandlingen om det foreliggende Forslag, til der var fremstafset officielle statistiske Data vedrørende alle Klassers og alle Familiers Forbrug af denne Artikel. Det forekommer mig, at skulde den almindelige Toldreform vente, indtil vi for enhver af de deri omhandlede Forbrugsartiklers Vedkommende havde faaet en officiel Statistik, kunde vi foreløbig for dette Århundrede lægge den til Side, og jeg kan dog heller ikke erkeide, at det ærede Medlem hidtil har været ligesaa ivrig for at fremskaffe statistiske Data overfor de Toldreformforslag, som dette Tings Flertal er fremkommet med, og i hvilke det ærede Medlem har været enig. Der har han ikke anset det for absolut nødvendigt at fremskaffe saa omfattende statistiske Data, som han nu vil have. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Kritik af